

Gyászhir.

KAALI NAGY ELEK

főgondnokunk meghalt 1878 január 7-én.

Vallasközönségünket mély gyász érte, K. NAGY ELEK, 20 éven át bölcs vezérünk, a szó valódi értelmében főgondnokunk, meghalt.

Nem csak egyházunk egyetemének, hanem minden egyházköztségünknek, minden magyar unitárius vallásu embernek gyászolnia kell, mert elmondhatjuk igazán, hogy egy főszlopunk dőlt le.

El lehattünk ugyan készülve e csapásra, mert e fővezérünk, fájdalom, hét év óta, az őt ért szélhűdés miatt — ugyszólván — már élő halott volt. De a ki egykor és oly sokáig tündökölt előttünk, a ki egyházunk élén a tetekben valóban első ember volt, a ki bölcsességben és buzgóságban ragyogott, midőn kidől, lehetetlen hogy mindenütt, hol ismerik, megrendülést ne okozzon.

Az unitárius egyháznak érdmesebb, nagyobb főgondnoka nem volt, mint Nagy Elek. Nevével történelmünk egyik legemlékezetesebb szakasza van összekötve.

Oly hatalmas alak volt ő mi közöttünk, hogy nagyságát látva, félnünk kell, hogy helyébe senki sem léphet.

Mikor a végveszély fenyegetett az ötvenes években, és megrezzent szívvvel tusakodtunk a sötét vihar láttára s a sujtó villámok közepett: ő előállott mint egy fényes oszlop, mint egy Mózes, megnyugtatótt, biztatott és kivezérelt Egyiptomból.

És nem vesztünk el, midőn a gonosz fejsze életfánk gyökerére volt vetve; hanem újjá születtünk, új erőt nyertünk az ő bölcs vezérlete alatt. A scyllák és charybdisek közül ő kivitt. Ékesen szóló püspökünk a koporsója felett

tartott imában méltán kesereg illetéknéppen: „Hasonlított ő ama tábori angyalhoz, mely nappal felhőnek, éjszaka tűznek oszlopában vezérli vala az ő népét. Fejünk és fényünk, eszünk és szívünk, buzgóságával példaadónk, a veszélyek közt bátorítónk és tanácsadónk volt ő nekünk, tiszteletet és tekintélyt szerezve kicsiny seregünknek mások előtt is. Neve egyházunk történetében azok közt fog örökre ragyogni, kiket az utókor századokról századokra el nem muló tisztelettel említ, kiket a próféta eme költői szavakkal jellemez: a bölcsék fénylenek, mint az égnek fényessége, és a kik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké fénylenek.

Most csak mély fájdalomunkat kívántuk pár szóval jelezni egy nagy emberünk kidölte felett, nem szólván arról, hogy egyházunk határain kívül is mily kiváló és döntő befolyást gyakorolt Nagy Elek a közügyek terén s hazai életünkben. Életrajzát ezután közöljük, melyben igyekezni fogunk összes munkásságát s érdemeit feltüntetni.

Az egyházi képviselő Tanács által külön kiadott gyászjelentés így szól:

„Az Unitáriusok Egyházi képviselő Tanácsa a maga, a vallásközönségi Főtanács és az egész unitárius vallásközönség nevében mély fájdalommal jelenti, hogy felejthetetlen emlékü főgondnoka mlgs ka a li NAGY ELEK ur nyug. ministeri tanácsos, több országgyűlésen képviselő, az erdélyi gazdasági egylet, az erdélyi muzeum egylet, a Kisfaludi társaság alapító tagja stb., f. év január 7-én délután 1 órakor, életének 62-ik évében több évi súlyos szenvedés után megszűnt élni. Földi része f. hó január 9-én d. u. 3 órakor fog koporsója mellett tartandó rövid ima után, b. középutezai 28. sz. házától a köztemető melletti sírkertbe örök nyugalomra elhelyeztetni. Áldás emlékéen! Béke porain!

Kolozsvárt, 1878 január 7-én“.